

Leto 7. Štev. 1. PRILOGA ZA MLADINO. 1938. jan. 8.

ŽIVLJENJE BLAŽENE DEVICE MARIJE MATERE BOŽJE NAŠE KRALJICE

(Po nazveščenji same nebeske Kralice napisala častitliva boža službenica :
Marija z Agrede.) (Štrta kniga.)

11. Vnožina angelov je slovesno proslavila rojstvo včlovečenoga Boga — Vnogo jih je razposlanih na različne kraje, da naznanijo veselò novico onim, ki do s tem osrečeni.

Nadangeo Gabriel je stopo v predpekeo do očakov i jim naznano, da je Edinorojeni Večnoga Oče postao človek i zdaj leži ponizno v jaslicah med dvema nemima živinčetoma. Nazadnje je naznano Joahimi i Ani i jima čestitao k sreči, da njüva presveta hči nosi v svojem naroči njega, ki so ga želeli vsi narodi i napovedali vsi očaki i proroki. To je za vse svete i pravične najbole tolažil i veseli den. Vsi so pripoznali novoga Človeka i pravoga Boga za začetnika svojega odrešenja. Joahim i Ana sta povedala želo, naj počasti Marija v imeni svojih starišov bože dete. To je Marija pokorno včinila, kda njoj je to angeo nazvesto. Drugi angeo je bio poslani s tem veselim glasom k sv. Elizabeti. Ona i njeni Ivan, čeravno mali, sta se vrgla na kolena i sta se klanjala včlovečenomi Bogi v dühi i istini. Angeo se je čüdivao, kak je Ivan pun düha gorečnosti liki Elija. Ivan zaprosi svojo mater, naj se Marija za njiva obadva pokloni

božanskimi deteti. Elizabeta pošle Mariji prek svojega odposlanca darila: sad, penenze, predvsem pa platno. Odposlanec je naročila, naj poizvedi, ka ešče Marija, njeno dete i Jožef potrebujejo. Drugi angeli so odišli k Zahariji, Simeoni, prorokinji Ani i drugim svetim i pravičnim, šterim se je morala nazvestiti nova skrivnost našega odrešenja.

Odrešenikovo rojstvo je povzročilo na sveti vnogovrstno čudežno delovanje. Vpliv i svetloba zvezd je bila vekša, sunce je hitrej vzhajalo, a tista zvezda, ki je sijala trem kralom z Jütrovoga, se je pokazala na nebi v noči, kda se je Jezuš rodio. Vnogo drevja je razcvelo, drugo pa obrodilo. Poganska svetišča so se rüšila, v mnogih so maliki spokapali nakla, peklenski dühovi pa so ž njih pobegnoli. Lüdje so iskali vzroke teh pojavov, pa jih neso našli. Samo med pravičnimi jih je bilo nekaj, ki so mogli znati za istino. Med tistimi, k šterim so bili poslani angeli, so bili tüdi trije Krali z Jütrovoga. Vsakši je dobo naznanenje. Goreče so želeli najti novorojenoga Boga, da se njemi poklonijo, i spoznali so naskori, da jih bo zvezda vodila.

Najsrečnejši pa so bili pastirje v okolici Betlehema. Čuvali so svojo čredo, kda se je Kristuš narodo. Bili so ponizni, spreglejeni od sveta, liki pravičnoga i dobrega srca. Z velikim hrepenenjem so čakali Odrešenika i vnogokrat so se razveseljávali s takšimi pogovori. Po načini svojega pastirskoga življenja so meli jasno spoznanje o dužnosti dobrega pastira. Njim se je prikazao nadangeo Gabriel v človečoj podobi i v velkoj svetlobi. Pastirje se jako prestrašijo. Angeo pa jim pravi: „Ne bojte se, ar glejte, naznanjam vam velko veselje, ki bo vsemi lüdstvi. Dnes se vam rodi Odrešenik, ki je Kristuš, Gospod, v Davidovom varaši. I to vam je znamenje: Najšli bote dete povito i ležeče v jaslicah“. I naednok se pridruži angeli vnožina nebeske vojske hvaleč Boga i spevajoč: „Dika Bogi na visini i mir lüdem na zemli, ki so dobre vole!“ Ponavljajoč te boži, lüdem novi hvalospev, so angeli preminoli. Ponizni i srečni pastirje, razsvetleni z nebeskov svetlobov, so šli, da vidijo, ka so čüli. Vodila jih je boža svetloba. Najšli so, ka njim je bilo oznanjeno, i neso zdvajali nad istinov. Zvünešnjemi gledanji se je pridružilo notrašnje razsvetljenje. Prelübeznivo detece jih je poglednolo s svojimi lepimi očmi i ranilo srca siromaških, dobrih, presrečnih lüdi. Vsi so se vrgli na zemlo i so se poklanjali včlovečenomi Bogi. Marija jih je opominála, naj bodo stanovitni v lübezni do Boga. Ostali so do poudne v štalici, presveta Mati pa jih je krepila s hranov.

Dokeč je sveta družina prebivala v votlini, so pastirje večkrat prihajali i darüvali stvari, ki so je zmogli v svojem siromaštvu. Sv. Lukač pravi, kak so se lüdje, šterim so pastirje pripovedávali te dogodek, čüdili, liki ne vsi. Bili so takši, šteri neso vervali, ar so je meli za preproste i nevučene lüdi. To se je godilo te, kda sta presveta Devica i sv. Jožef odišla z Betlehema, ar boža modrost ne štela, da bi se skrivnost razširila.

Med onimi, ki so vervali, je bio Herodeš. Vervao je, pa ne iz pobožnosti, liki od svetnoga straha, da ne bi zgübo kralstva. Med decov, ki jo je Herodeš dao spoklati, je bilo tüdi nekaj sinov teh pobožnih pastirov, ki so pa deco z veseljom žrtvüvali i sami šteli trpeti i vmreti za Kristuša.

Poznaš ti to veselje?

Na konci fajnsčeka se navadno držijo zabave, veselice, ka prej pride post, kda mo se po zatajüvanji pripravljali na spomin trpljenja Jezušovoga i mo se pokorili z lepov svetov spovedjov i gorečim prečiščavanjom. Vnogi se radüje sveckomi veselji, ar ne pozna ednoga drugoga veselja. Poslüšaj! „*Moje veselje je med vami prebivati*“. (Preg. 8—31.) Što pravi to? Jezuš, tvoj Rešenik i Sodnik. Če je njegovo veselje *med nami* prebivati, ne bom iskao jaz priliko, da de pri meni tüdi prebivao? To ti je pravo veselje, gda Jezuš prebiva prinas, kajti tak razveseliti nišče ne ve, kak Jezuš, ar on je *Večna Radost*. Mesto plesa, nočne nepotrebne hoje, mladenec, mladenka, hodita po pravo veselje k Jezušu. Naj prebiva med vama. Zimski čas je tü, nega dela na poli. Obiščita večkrat Jezüša i sprejmita njegovo veselje v svojo düšo. Kak se napunita ž njegovov radoštjov, tak se vama zagnüsi vsaka svecka veselica. Probajta.

Vika Razlagova:

Prošnja.

O Brezmadežna, razpni nad našo mladino
tvoj snežno beli plašč;
ogrej s toploto svoje materinske ljubezni
mili slovenski narod naš!

Da večno bo tvoja, mladina naša,
ti bodi ji mati in zvezda vodnica;
k večni sreči kaži ji pot, —
o Brezmádežna! Reši propasti jo, greha in zmot!

Naj ob tvoji roki, varno skoz' življenje hodi,
Brezmadežna, vsa lépa, — Ti jo vodi vsepovsodi,
Sonce ljubezni bodi ji vse dni,
Zvestoba njena naj ti vekomaj žari!

=====

Marija, mati sv. Drüžine, zagрни pod svoj materni plašč našo mladino v tüjini! Sv. Jožef, hraniteo sv. Drüžine, krepí jo z krühom žive vere! Jezüšek, kinč sv. Drüžine, bodi njej najdragši kinč!

Večni posvet.

Milí posveteč, prelübi! Kak dražestno miglaš tam pred oltarom, pred Najmogočnejšim i Najsvetejšim! Tak prijetno življenje živeš v brezskrbnih dneh! Nikaj se ne postaraš, vsikdar si mladi, večni posvet! Pun si življenjske moči. Malo postojiš i méрно goriš, kak da bi se zamislo v Njega, ki je najsvetlejši posvet; taki pa oživeš i tvoji plamenčki se giblejo narahi, živo, nemérno . . . I vendar! Nikša nevarnost ti ne preti, ne poznaš bojov, ne sküšnjav, ki divjajo odzvüna tvojega bivališča.

Zlata zora se vzbüja. Povsedi vlada mir, ti pa že veselo plapoláš i razveselüješ sveti prostor. Sunce priplava na obzor, njegovi traki se razlijejo po zemli i pridejo v svetišče, dosežejo tüdi tebe! Obe svetlobi se združita, obe svetlita Njemi na čast. Ti se pa nemirno zgibleš, kak bi se šteo otresti tihinskih trakov, da sam lepše goriš pred tronom Večnoga. Pridejo lüdje molit, da so stanoli zdravi, i da Ga naprosijo novih milosti.

Ti čüješ njih vzdihne i prošnje, se zgeneš i zatrepečeš, kak bi te genole prošnje. A tvoj plamenček zaplapola lübkó, da prosi za vnožino, ki kleči prignjena pred stolom milosti. Ves den počivleš v svetilki i naznanjaš, da kralüje Večni v tabernakli.

Pride večer. Mrak se vlega na zemlo. Mračno postane tüdi v božem hrami. Sveta groza vlada v njem, toda ti se blestiš pred oltarom i preganjaš strah. Tvoji traki kaplejo na tabernakeo i na svetnike. Vso noč goriš, ne te strah, vej slüžiš Tistomi, ki je sträh i trepet peklenskih moči. Tak ti potekajo dnevi! Mirno goriš . . .

V človečih srcih pa medtem divjajo boji i strasti, brat sovraži brata, nasilje ne preneha, a ti plapoláš méрно! — R.

Ka bode v Budapešti na mednarodnom eucharističnom kongresi.

Maja 25. sküпно prečiščavanje državne policije.

Maja 26. sküпно prečiščavanje več sto jezer dece i mladine.

Maja 27. sküпно prečiščavanje madjarske vojske i bivših vojnükov.

Maja 27. nočna molba Najsvetejšega za moške, polnočnica i sküпно obhajilo moškov.

Maja 28. slovesna boža slüžba po vshodnom obredi za zjedinenje krščanstva.

Maja 29. slovesna sv. meša papinoga odposlanca, sküпно prečiščavanje za vse i govor sv. Oče pape, Pija XI. potom radia. Isti den popoldnevi procesija z Najsvetejšim po Andrassyjovoj vulici i molitev v pomirenje Jezušovoga Srca, od grešnoga sveta toliko razžaljenoga, posebno za zablode nesrečnoga komunizma, naj se teh svojih blodnih ovčic smilüje sladko Srce Jezušovo i je povrnjene obine na sebe i reši večnih i časnih nesreč.

Začne se kongresna slavnost z veličastnov nočnih procesijov z Najsvetejšim 26. maja po Donavi. Osem kilometrov daleč de vozila zlata ladja v nepopisnoj razsvetlavi na Donavi Najsvetejše i to de sprevala 14 drugih ladj. Kre Najsvetejšega do klečali papin odposlanec, pišpecje i drugi cerkveni dostojanstveniki. Kre dva brega Donave de pa klečeč čakao zbrani sto i stojezerni narod v dužini 8 kilometrov svojega Gospoda Jezusa Kristuša, da ga moli, javno prizna i prosi, da odtira zmote sveta i zakraljuje v vseh srcaj, štera ga ešče ne poznajo. Veličasten prizor, kakšega svet ešče ne vido. Slovenci do meli cerkev sv. Elizabete, Hrvatje pa kapucinsko cerkev. Obe ležita kre Donave, zato se romarje krasne i ženlive nočne procesije lahko brez težav vdeležijo.

Glavni oltar bo 15 metrov visiko stao v „városkertí“, v váraškom ogradi, parki, gde so vodomete, ki so bili napoti, že podrli i gde so jezero že izsušili. Okoli oltara bo sedežov za 200 jezero ljudi i za 100 jezero stojišč. Vsi ti se prečistijo pri glavnoj meši. Prečiščavalo bo 1000 duhovnikov z vednakih keľihov, štere so poklonile vogrské fare. Vsaki duhovnik prečisti 300 duš na mesti, gde do stali ali sedeli. To prečiščavanje mine v pol vuri. Pred sklepom 29. popoldne po precesiji z Najsvetejšim bo vsaki narod, ki bo na kongresi zastopan, po svojem zastopniki pet minut govoru pred Najsvetejšim. Te govore radio raznese po celom sveti. Tak se celi svet zdrži v ednojistoj, najsvetejšoj borbi za čast Kristuša Krala, našega Rešenika, Gospoda Jezusa Kristuša i za rešenje njegovih nemrtelnih duš.

Kak Don Bosko spreobrne zdravnika.

Zdravnik je obiskao Don Boska v oratoriji sv. Frančiška v Turini. „Kak sam čuo,“ pravi zdravnik Don Boski, „vi znate ozdravlati vsakovrstne bolezni.“

„Kak? Jaz zdravim bolezni? Nikak ne...“

„Pa vendar — meni so to drugi pripovedavali i mi celo imenivali ozdravlene osebe i njih bolezni.“

„Vi se motite, g. zdravnik. Je istina, ka je že več ljudi prišlo k meni, nego ozdravo sam ne nikoga. Či so zadobili zdravje, se majo zahvaliti Mariji Devici. Marija doseže vse od svojega Sina.“

Zdravnik maja z glavov. „Ne vem, či bi vervao. Čudež, to mi ne ide v glavo. Dokeč Marija ne pokaže čude nad menov, nemrem vervati.“

„Či bi vi meli zavüpanje, kak drugi, tüdi vam bi Marija pokazala čüdo. Ka vám pa je, g. doktor?“

„Zemla me meče, — ta nevola mi teži življenja.“

„Razmim. Bi radi ozdravili, jeli?“

„O, kak rad bi se rešo te nevole!“

„Želete, ka vam povem za vraštvo?“

„Nepopisno dobroto mi s tem napravite.“

„Či ščete ozdraviti, morate najprle očistiti svojo dušo. Tam samo doli pokleknite. Hitro bo gotovo vse.“

„Ka? Spovedati se?“

„Da, jaz vas bom spovedao.“

„Vi me ščete spovedati? Mene?“

„Zakaj pa ne? Ali ste ešče nikdar ne grešili?“

„Ka mi hasni spoved? Jaz ne verjem ne v Boga, ne v Marijo, ne v spoved, ne v vaše čüde.“

„Pokleknite, g. doktor. Škodilo vam ne bo. Vidili bote, ka de vse dobro.“

„Či je ne inachi, pa naj bo.“ To izrekši poklekne na klečalnik. Komaj napravi znamenje sv. križa, začne glasno jokati. Med skuzami se skesano obtoži svojih grehov i oblübi, da se bo popravo.

Don Bosko ga od veselja obine i pravi: „Rešeni ste najhüšega hüdoga. Vüpam, ka tüdi bolezen mine. Či se to zgodi, zahvalite Marijo, preč. Devico, i ne sirmaškoga Don Boska, ki je grešnik, kak vi.“

Zdravnik je zaistino ozdravo. Večkrat je prišeo obiskat Don Boska i zahvalüvat Marijo Devico za zadobljeno milost.

— R.

MISIJONSKA POROČILA

PISMO NAŠEGA MISIJONARA Z JAPONSKOGA.

Dragi! Prle kak začnemo šolo, Vam ščem napisati par vrstic. Napišem Vam nikelko reči od ednoga jako lepoga dogodka, ka se je zgodo v varaši Beppu, gde mi mamó misijon, meseca avgusta. V tom varaši so se zbrale krščanske dvorjenice betežnikov z ednov doktoricov za plüčne betege i začnole sküпно živeti kak kakše redovnice. Doktorica je precí bogata i dala zozidati eden špitao. Gda so ga dozidali i blagoslovili, se je zglasilo vnogo betežnikov, ki so stopili v špitao. Te „sesre“, kak se same zovejo, so njim začnole davati poleg telovnoga zdravljenja tüdi düševno. Pa to nej trpelo dugo vremena. Po par tjednaj je nikak v noči vüžgao špitao i v par vöraj je vse zgorelo. Rešili so samo betežnike i je spravili v male hišice, štere so „sestre“ na arendo vzele. Vseedno so nej trpele prevelke škode, ar je bilo vse lepo zavarvano i zato so namenole gorpostaviti novi špitao v kratkom časi. Gda so pogani vidili, ka je špitao pogoro, so se začeli norca delati iz teh smilenih düš. Ništerni so začnoli gučati: „Vidite, ka vam pomaga vaša vera i vaš Bog“. Pa „sestre“ so šče naprej skrbele za betežnike i vnogim ozdravile tüdi düšo. — V začetki avgusta so dale kopati stüdenec, ki bi mogeo biti 40 m globoki. Skopali so že

34 m., gda je prišla nesreča. Zemlja se je zrušila i pokopala ednoga delavca živoga. Delavci so začnoli kričati, prišlo je vnogo lüdi i tüdi žena pokopanoga delavca z decov. Morate si misliti, kakše kričanje i jokanje je nastanolo! Vsi so pravili, ka je delavca v stüdenci bujlo, ar se je nahajalo nad njim 23 m. zrušene zemle i kamenja. Pa so začnoli vnogi kričati proti katoličanskoj veri i katoličanskomi Bogi govoreč: „Prle vam je pogoro špitao, zdaj je pa bujlo toga delavca, naši bogovi se srdijo, ka ste je zapüstiti, i zato vas kaštigajo. Ve vsaki den molite ino telko gučite od vaše krščanske vere, pa vam vse to nikaj ne pomaga.“ „Sestre“ pa so zapovedale, da naj začnejo znova kopati, ar delavec v stüdenci je ostao živ. „Katoličanski Bog je vsemogočen, On nam bo pomagao.“ Zaprva nišče nej šteo delati; gda so delavcom obečale dobro plačo, so li začnoli kopati. Delali so tri dni i tri noči neprenehoma i te so resan najšli delavca v stüdenci živoga. Par centimetrov nad njegovov glavov sta se postavila dva velkiva kāmla kak kakša strēha i sta nej dopüstita, da bi ga zemla bujla. Komaj so delavca potegnoli živoga iz stüdenca, se je glas razneseo po vsem varaši. Prišlo je vnogo lüdi od vseh krajov i so začnoli hvaliti krščanskoga Boga ino sestre. Gučali so, ka je krščanski Bog najmogočnejši med vsemi bogovi itd. To so pogani gučali, ki ne vejo, ka je samo eden Bog. Tak se je glas od čüde ino katoličanske vere jako razširo i vnogi so se že priglasili v misijoni, ka ščejo postati krščeniki. Bog pomaga vsem onim, ki ga prosijo pomoči i nam tüdi nesreče pošila zato, da iz njij pride kaj dobrega za nas, za naše düše. To nam pokaže tüdi dogodek v Beppu-i. Pred petimi leti je bilo v tom varaši pravo preganjanje katoličancov i posebno misijonara, ki se nej smeo prikazati niti na vulici, da se nebi iz njega norca delali i v njega kamenje metali. Te je bio začetek, zdaj se nahaja v Beppu-i že 136 katoličancov. Priporočam Vam v molitev velikansko vnožino japonskih poganov. Vaše molitve, dela, trüde i žrtve darüjte za njüvo spreobrnjenje.

Antolin Gusti.

PISMO PROPREFEKTA MIL. G. KEREĆ JOŽEFA, MISIJONARA NA UREDNIKA NOVIN.

Prečastiti gospod Klekl!

Veseli božični prazniki se bližajo in naše leto 1937. naglo tone svojemu koncu. Velika hvaležnost me veže, da že sedaj pohitim in se Vam zahvalim za vašo naklonjenost napram mojemu misijonu v Yunnanfu, da Vam še pravočasno želim vesele in milosti polne Božične praznike in eno srečno in blagoslovljeno novo leto 1938. Naj bo to leto, leto pravega miru in vsestransko blagoslovljeno za Vas in za ves naš dober slovenski narod. Blagoslovi naj Vsemogočni Vaše nesebično delo za blagor duš in naroda, da bo obrodilo obilen sad za Cerkev in narod. Hude peklenške sile pritiskajo od vseh strani, da bi s svojimi prevratnimi nauki vničile v dušah vsak nadnaravni čut in potlačile človeški rod v propad brezverstva, nekulturnosti in po-

divjanosti. Njih cilj je, da bi zavladal nered, podivjanost in da bi se peklenske muke že čutile nekoliko tukaj na zemlji nad ubogimi in nedolžnimi ljudmi. To so pravi satanovi sodelavci v pogubljenje narodov, in proti tem sovražnikom moramo napeti vse sile, da rešimo take pogube človeški rod.

Moje prisrčne želje so, da, prečastiti gospod, še naprej uspešno vrejete **NOVINE in Marijin List** v blagor svete Cerkve in naroda. Naj Vas pri tem vodi ista apostolska gorečnost, ki je vodila svetega Pavla; in z mečem resnice režite na desno in na levo brez ozira, da se pobije laž, odstrani nevarnost in naj stem mogočno sveti vsem prebivalcem Domovine neugasljiva luč Kristusovega Evangelija. Tako se borimo mi misijonarji tukaj med poganskim svetom proti malikovanju, praznoverstvu, proti istemu nevarnemu prodirajočemu sovražniku — komunizmu, največjemu lažljivcu, ki ga sedanja dobo zmore najti. Kakor mi ne nehamo svoje borbe tudi med najhujšim pomanjkanjem in bedo, naj i Vi vodite ta sveti boj v tem novem letu, in si s tem spletate neminljivo krono za srečno večnost. To so moje prisrčne žele za to novo leto in to vam želijo vsi moji slovenski sodelavci tukaj v Yunnanfuju.

Leto, katero se posavlja od nas, je za naš tukajšnji misijon bilo eno najbolj napornih, a tudi zelo rodovitnih. Mnoga potovanja in obiski so rodili lepe sadove za duše, in naša šola je dosegla v tem oziru krasne uspehe, kar je pravi balzam na trpeče misijonarjevo srcé. Naša nova in velika zgradba žalibog ni še mogla priti pod streho. Vsa betonska dela so že bila končana mesca junija in od tedaj vse delo počivle, ker nimam nobenega denarja, da bi opeko in les kupil za napredovanje dela. Pričakujemo, da nam dobrotniki iz domovine pomorejo kupiti opeko in apno. Upam močno, da nas v tej stiski ne bodo zapustili in da bo vsak rad prispeval za eno opeko. Božji Zveličar, katerega čast se bo iz tega doma širila, bo bogato povračal tako pomoč za uboge poganе. Kljub veliki in grozni vojski, ki se bije tukaj na naših kitajskih tleh, na neki čudoviti način pri tem misijonska delavnost ni nikakor ponehala, ampak poysod zavzema čudovit razvoj. Tudi v provincah, ki so vse polite z človeško krvjo, misijonarji nadaljujejo svoje delo. Razdejanja so res grozna in človeških žrtev je mnogo. Kitajci tako hrabro branijo svojo zemljo, da eden na drugem umirajo za svojo domovino. V Shanghaiju je sedem vrst mrličev štela vojna črta in so do zadnjega moža padli. So slabo oboroženi proti tako moderno in tehnično opremljenemu sovražniku. Srditi boji se nadaljujejo v vedno večjo izgubo kitajske armade. Mi vsi molimo za pravičen mir, da naj tam, kjer je slabost nedolžnega bila s silo premagana, končno zmaga pravični mir. Naj, prečastiti gospod, tudi Vaše goreče molitve in vseh bralcev **NOVIN** močno podprejo to našo prošnjo pred Bogom in naj že skoraj zavlada ljubi mir med narodi, naj je vse objame prava ljubezen Kristusovega Evangelija, kateremu čast in slava vekomaj. S prisrčnimi misijonskimi pozdravi Vam hvaležno vdani misijonar S. S.

Jožef Kerec, apostolski proprefekt.

slavljam od „Novin“ i M. Lista, šteriva sta mi tak priljubljeniva. Vūpam pa, da se ne poslavlam za vsikdar. Zdaj več nisem svoja gospodinja, kak na starom mestu, v lepom „Tigy“. Tūkar življenje ščista ināči teče. Zdaj sem malo pod disciplinov. Pa naj bo, vej znamkar vsikdar ne bom, ka bode že prišao palik čas, ka si lejko naročim „moje“ lūbe Novine i M. List, či prle nej, naj bom v mislijonih, či lūbi Bog da.

Jaz se počūtim nad vse srečno, veselo, čeprav pridejo vmes male težave. Pa pri Jezui, pred tabernaklom, ki Ga obiskavam vsaki den, se vse oলেখকটি i razvedri. O, kak sladko, kak veselo je biti pri Njem. Nemrem zadosti zahvaliti lūboga Boga, da me je obvarūvao vseh nesreč, da sem prestopila samostanski prag. Velko je bilo hrepenenje i zato tūdi je vekše veselje. Po tak dugom pričakūvanji so se spunile moje že, ki so se vzbūdile pri meni v detečih letaj. Ima pa človek tūdi včasih vnogo ovir. Če ne bi bilo dobrih dūhovni voditelov, bi človek tak ta zaostao z svojim pozvanjom, še bole pa v tūjini, da v trdoj tūjini.

Tūkar sem sama Slovenka, med samimi Francozinjami. Pa se počūtim jako dobro, kak v domovini; vej človek najde prijatele i prijazne osebe povsod. Nikdar pa nemre pozabiti svoje rojstne strehe, svoje domovine i vseh svojih priljubljenih oseb. Večkrat mi misli poletijo prek visoki gor daleč, daleč, kje mi je zibelka tekla i tūdi na Vas vlč. g. urednik, gda sem bila tam pri Vas i v Našem domu, gda smo cekre pleli. Oprostite, da Vam vse to tak po de-teče predstavlam. Znam, ka mate vnogo drūgi skrb, pa tūdi jaz mam, da pa to Vam samo tak mimoidoč povem, zato, ka nej sem pozabila na domovino.

Zahyalūjem se Vam za Vaše molitve, štere opravlate za mene. Vervlīte mi, da se spominam v mojih molitvah vsaki den svojih dragi, i vseh lūdi i prosim za vse pōtrebe i blagoslov vsem, posebno pa Vas vlč. g. urednik i bom vedno, dokeč bom po zemli hodila, se Vas spominala.

Dne 28. nov. sem pa bila v Parizi v maternej hiži: Maison mēre des filles de la charitē, rue du Bac 140. — Dosta lūdi je priromalo iz vseh krajov, častit i prosit pomoči Mater božo.

S častjov i pobožno je kūšno vsaki Stolec, na šterom je sedela Brezmadežna Mati, kda se je sestri, odnosno novinki, Catherine Labouri prikazala, kak že znate, je eno vōro sedela na njem i gučala s Katarinov 27. nov. ob polnoči 1830 l. Msgr. Vērdier, kardinal, so predgali i eden od drūgi gospod. Prelepo je bilo i nekše posebno veselje i radost nas je navdajala, da je bio guč od — manifestation de la Vierge Immaculie de la Mēdaille Miraculeuse, od čūdodelne svetinje Brezmadežne Device.

Komaj že čakam, da pride čas, gda bom lejko vsaki den v kapeli, v štero je prišla Mati boža, kje počivata s. s. Louis Marillac i Catherine Labouré. Svetnici izgledata, kak či bi samo spali.

Oprostite vlč. g. urednik mojoj površnoj pisavi. — Vesele božične svetke i blagoslovljeno novo leto želem vsem v domovini, staršom, brati, sestri, rodbini i celoj vesi Strehovci, predvsem pa Vam i vse pozdravljam, prav iz srca. — Anica Farkaš.

— - —

Občni zbor Rafaelove drūžbe za Slov. krajino se je vršo dec. 23. i je zvolo staro vodstvo nazaj, izvzemši tajnika, g. Škafar Ivana, ki se je zavolo oddaljenosti odpovedao te častne drūžbe. Na njegovo mesto je zvoljeni g. Novak Vili, profesor na sobočkoj gimnaziji.

Tretjeredniška skupščina v Črensovcih. Šte 869 kotrig do 31. dec. l. 1937. Lani je vnrlo 6 kotrig, za štere naj živoče opravijo en deo svetoga čisla i naj edno sv. obhajilo za vsako pokojno kotrigo darujejo.

— — —

25 letnico obstoja je obhajao preminočega decembra 8. oddelek tretjega reda sv. Frančiška v Črensovcih, šteroga kotrige polagajo vsako leto na te den zaoblubo popolne čistosti i to darujejo za duhovnike, da sveto živijo i dosta dūš rešijo. Te oddelek, takzvani „deviški tretjired“, broji dozda 167 kotrig. Ob 25 letnici so kotrige dobile pred ponovitevov zaoblube čistosti primeren navuk, pristopile k svetomi prečiščavanji i se zročile pod obrambo Nevtepena, da pod njenim plaščom ohranijo najlepšo rožo sveta: devištvo, čistost.

— — —

Zahvala. Prisrčno se zahvalim Presvetomi Srci Jezušovomi i Prečistomi Srci Marijinomi pa sv. Antoni Padovanskomi i častitlivomi slugi božemi Slomšek Martini za dobleno zdravje i večkratno pomoč v dūši i teli, štero sam vūpala od Bože Dobrote dobiti i sam tūdi dobila. — Plej Magda, Gornja Bistrica.

Zahvalim se Božemi Srci Jezušovomi, Prečistomi Srci Marijinomi i sv. Jezusekovej Treziki za dobleno pomoč. — Toplak Anica, G. Bistrica.

— — —

Marijin List je naraseo v preminočem leti meseca novembra za 15 komadov, decembra pa za 8 komadov. Iz srca se zahvalimi častitlivomi slugi božemi Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč i jiva prosimo, naj s svojim dūhom napunita slovenski narod, naše liste i je razširita. Po sv. Cirili i Metodi pa prosimo dobro Mater Marijo, naj kemprle zadobita čast oltara.

Pošta.

Gd. Vika Razlagova, Ljutomer. Hvala za poslano. V pošti smo dali na edno pismo že davno odgovor, drugo ešče ne prišlo za rešitev zavolo odsotnosti g urednika. Prosimo potrpljenje i molitve, vse bo rešeno. — Vsem širitelom. Iz 1. številke več dobite za nove naročnike. Iz lūbezni do dobre matere Marije idite od hiše do hiše i agitirajte za Marijin List. V Marijinom imeni začnite i se ne bojte trdih odgovorov. Ki lūbi Marijo, bo se veselilo trdim odgovorom. Povejte povsod, da ki nema 16 Din. za Marijino čast, ma pa dosta več za nepotrebno kadilo i pilo pa gizdavi obleč, ne vreden Marijine pomoči. Mati vas pošila, sinovje i hčeri, po Slovenskoj krajini, bogajte jo i spravite v njeni šereg vse kat. družine po želi Višjega Pastira. Marija vodi vas. Simon Žnidar, G. Jablane. Za vaše pokojne obslūžili sv. mešo.

Cena Marljnoga Lista v državi 20 Din. na posamezni naslov, 16 Din. na skupni naslov pri širitelji, 40 Din. v inozemstvu. Naročniki dobijo brezplačno Kalendar Srca Jezušovoga za l. 1939., kak so ga dobili letošnji naročniki, ki plačajo naročnino.

Uprava Mar. Lista v
Črensovcih.